

Tochtdetectiesysteem verlaagt tussenkalftijd

Aan de hand van praktijkcases schrijven ki- en et-specialisten van CRV elk kwartaal over vruchtbaarheid bij vleesvee. In onderstaand praktijkvoorbeeld bespreekt et-specialist **dr. Ignace Moyaert** het gebruik van de stappenteller Ovalert.

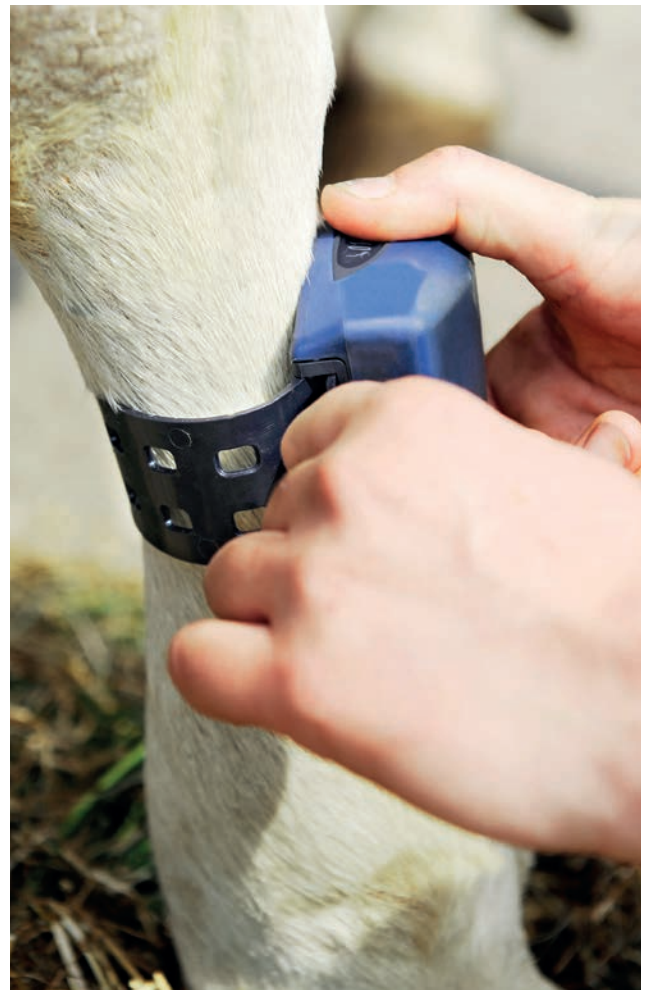
Bij het vleesvee op een gemengd West-Vlaams bedrijf gaven de drachtcontroles op vijf tot zes weken na inseminatie te weinig resultaat. Telkens waren iets meer dan 15 procent van de onderzochte dieren die men niet terug bronstig had gezien, toch niet drachtig. Met het oog op een hoog rendement bij het vleesvee, zag de vleesveehouder hier kansen voor verbetering.

De jonge ondernemer streeft voor alle onderdelen van het bedrijf een hoog rendement na en wil per aanwezige zoogkoe jaarlijks zo veel mogelijk vlees produceren en commercialiseren. Om deze ambitie te kunnen realiseren moeten er in eerste instantie veel kalveren geboren worden, een goede vruchtbaarheid is van cruciaal belang.

Om het vleesvee drachtig te krijgen maakte het bedrijf gebruik van Drachtwacht, een combinatie van ki-dienstverlening en vruchtbaarheidsbegeleiding door een ki-dierenarts van CRV. Omdat het percentage koeien die men niet terug bronstig had gezien en die toch niet drachtig waren, te hoog lag, ontstond het vermoeden dat vooral op drukke piekmomenten in de zeugentak onvoldoende tijd was voor optimale bronstdetectie. In overleg met de ki-dierenarts besloot de vleesveehouder te investeren in een tochtdetectiesysteem om de bronstdetectie en de vruchtbaarheid te ondersteunen. Begin 2014 stapte de veehouder in en koos voor het Ovalert-basispakket met stappentellers en sms-attenties.

Het systeem begon met dertig stappentellers, inmiddels zijn er tien meer in gebruik. Bij de vaarzen wordt de pootband aangebracht wanneer ze ongeveer één jaar oud zijn, bij de koeien wanneer ze zes weken gekalfd zijn. Als het dier vier maanden drachtig is, wordt de stappenteller weggenomen en aangebracht bij een ander te insemineren dier.

Wanneer een dier sterk verhoogd actief is, krijgt de veehouder een bericht met het werknummer van het vermoedelijk tochtige dier. Na observatie en bij effectieve bronst verwittigt hij de CRV ki-dierenarts. Als gevolg van de betere tochtdetectie bedroeg in 2016 de tussenkalftijd 401 dagen, de leeftijd bij afkalven voor vaarzen was twee jaar en een maand, het interval van kalven tot eerste inseminatie 88 dagen en 2,3 inseminaties per dracht. In 2013 lagen deze kengedaten respectievelijk op 424 dagen, twee jaar en twee maanden, 101 dagen en 2,5 inseminaties. De veehouder overweegt nu om over te schakelen op Ovalert Compleet met een koppeling met VeeManager.

Vruchtbaarheidstip: het inseminatiemoment

De bronst duurt niet lang; meestal minder dan een dag en soms maar enkele uren. Wie zijn koeien op het juiste moment wil laten insemineren, moet dus goed opletten. Tochtige koeien zijn voor mensen te herkennen aan het opzij dragen van de staart, zodat de kling goed zichtbaar is. Die is rood en gezwollen en er hangen vaak lange slierten

helder, draderig slijm uit. Tochtige koeien zijn onrustig en beweeglijk, hun oren schieten heen en weer en ze plassen veel. Door hun onrust verwonden ze zichzelf en anderen sneller, vooral als ze op stal staan. Tochtige koeien eten minder, wat te zien is aan een ingevallen pens. Bij het begin van de bronst bespringen tocht-

tige koeien andere koeien. Daarna worden ze vooral zelf veelvuldig (meerdere keren per uur) besprongen door hun weide- of stalgenoten. Als tochtige koeien stilstaan bij het besprongen worden (de zogenoemde stareflex), dan is dat het teken dat het juiste tijdstip is aangebroken om de koe te laten dekken of insemineren.